

Trinitatis søndag

Evangeliesangene – Petter Dass

Nedtegnet av Lindeman i 1866 etter Kristoffer Hansen Torgunnerud, Feiring Annex til Hurdalen

Igjenfødselen

Der vaar i forðum tid en mand
Iblant de pharisæers stand
Som Nicodemus heed
En and af slegt Og høj respect
En oberst i dend stæd.

Hand kom till Jesum om en nat
Sin salutatz aflagde brat
Og sagde: Mester kjær
Vi veed du est Dend lærdist præst
Blant dem paa jorden er.

En lærer est du, sent af Gud
Det viser din miracler ud
Thi hvo kand gjøre sligt?
Nej, ingen mand Sligt gjøre kand
Det er umueligt.

Du kommer saadan ting af stæd
Hvis Gud æj vaar i verched med
Kund du det æj formaa,
Men Frelseren Ham strax igjen
Gaf saadant svar derpaa:

Høer Nicodeme, hvad det er
Jeg ved min æed og sandhed svær
At uden hver for sig
Paa ny blir født, Hand er udstødt
Fra lif og himmerig.

Da siger denne jødemand
Hvor er det muligt nogen kand
Som gamell er og graa
Ved fødselen Paa ny igjen
I moders lif indgaae?

Vor Frelser atter svarede,
At skeer der æj jenfødelse
Ved vand og aanden from
I himmerig han aldrig sig
Maa vente pladtz og rom.

Hvad som er fød af kjød og blod
Det er kon idell syndig rod
Af kjødet aufvlis kjød
Men hvad som er Af aanden kjær
Har aandens kraffter sød.

Lad det og æj forundre dig,
Fordi jeg sagde sandelig
Hver fødis skall paa ny,
Det der med er, Som med det væir
Der blæser under sky.

Du hør vell væiret bruse svar
Hvorfra det kommer, hvor det far
Du der om intet veed.
Ræt ligesaa, Mon det og gaa
Dem som er aandens sæd.

Ret saasom vindens skjulte vey
Med vor fornufft begribis æy
Men slet forborgen er
Saa uformerkt Paafalder sterkt
All aandens virchninger.

Men Nicodemus æj forstoed,
Hand siger: Siig mig Mester god
Hvorledis det sig hâr
Guds søn blef vred, I hastighed
Og gaf ham saadan svar:

Est du dog udi Israel
En mester, og æj veed forskjell
Hvordan gaar til med det?
Mig tychis saa, Jeg svær derpaa
At du est alt forslet.

Vi tale det vi veed er sant
Og hvad vor øyne seet har grandt
Det vidner vi med flid,
Men siig mig hvi Fornægter I
Vor vidnisbyrd aldtid?

Begriber du æj det som er
Paa jorden runt omkring dig nær
Hvor vilt du fatte da
De himmelske, du æj kandst see
Og er saa langt ifra?

Men ingen op till himmels faer
End dend som før i himlen var
Og kom fra himlen ned,
Guds søn saa from, Som hvert it rom
Opfylder allenstæd.

Som Moses i spektakels form
Ophøje lod een kaaber-orm
I ørchens øde pladtz
At stoer og smaa, Som paa ham saae
Blef karsk og vell tilpadtz.

Saa skall og Christi blodig krop
Paa kortzens gallje højis op
At hver der paa ham troe
Forløsis skall Af dødzens qvall
Og faa dend ævig roe.